

Trdnjava nemčurjev ob Savinji.

Dne 3. junija t. l. vršile se bodejo volitve v občinski zastop pri sv. Petru ob Savinji. To je še edina občina v lepi Savinjski dolini, v kateri sedijo zagrizeni nemčurji v občinskem zastopu. Kar zadeva kmetov, ti so sploh vsi poštenci Slovenci, le zapeljani so od Lenkove stranke, da trobijo v nemčurški rog, ter pljuvajo v lastno svojo slovensko skledo in s tem zaničujejo svojo milo slovensko mater, katera jih je rodila.

Kar je nemčurjev v občini sv. Peter ob Savinji, letajo sedaj, kakor divji, okrog po vaséh, poberajo od udov pooblastila, nagovarjajo kmete volilce in njim delajo zlate obljube, da bi le volili g. Jožefa Lenko in njegove pristaše. Ali kateri volilec je pošten sin slovenske matere, on se ne bode dal zapeljati od nemčurjev; taisti bode trdno stal, kakor skala, za pravice naroda svojega, oni, kateri ima le še količkaj ljubezni do svoje slovenske domovine, ne bode volil naših nasprotnikov, ne bode volil nemčurjev, ampak bode dal svoj glas za naše poštene slovenske može, katere bode nasvetoval volilni odbor.

Velika sramota bi to bila za lepo Št. Petersko občino v sredini Savinjske doline, da bi v njej kraljevali naši nasprotniki, nemčurji, kateri nimajo ljubezni do svoje mile slovenske domovine, ne do Vas, vrli kmetje slovenski in take voliti bi bilo greh, in neizbrisljiva sramota za Vas. Le čvrsto se vdeležite volitve dne 3. junija, ne eden slovenskih možev ne sme doma ostati; na volitvo iti in poštene slovenske može voliti, to je sveta reč in greh vsakega volilca, kateri se ne vdeleži volitve. Kar Vas je trdnih vrlih slovenskih možev, stopite sedaj na noge in podučite tudi svoje omahljive sosedo, da se vdeležijo občinske volitve. Stojte trdno za svoje može, vrli korenjaki slovenski; volite brez strahu one može, kateri se Vam bodo nasvetovali; bodite vsi edini, da se ne bodo glasi razgubili; spravite tudi svoje sosedo na volitvo in zažugajte jim, da ostanejo trdni za slovensko milo domovino. Pokažite zdaj pri občinskih volitvah, da ne marate, da se ne bojite ne g. Jožefa Lenko, ne njegove nemške stranke, pokažite, da ste Slovenci in ne marate več naših nasprotnikov, nemčurjev, pokažite, da ste kristjani in da ne marate šulverinovcev, pokažite vsemu slovenskemu svetu, da še živijo vrli neustrašeni Slovenci v Št. Peterski občini! Oni nemarneži pa, kateri bodo sedaj pri volitvah pokazali svojo nemčurško srce in volili nemčurje v občinski zastop, onih imena pa bodemo naznanili vsemu slovenskemu svetu, da se ve že od daleč ogniti grdega nemčurja.

Slovenci Št. Peterski! Na noge toraj vsi; delajte, trudite se za sveto narodno reč, po-

kažite vsemu slovenskemu svetu, da ste vrli slovenski može, ki ne predaste svoje mile domovine za kupico vina ali za smodke. Volitva dne 3. junija mora biti za Vas sijajna in zmagovita; v to pomoz Bog in sreča junaška.

J. K. S.

Gospodarske stvari.

Občno zborovanje cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva za Spodnjo Stajer v Sv. Juriji ob juž. železnici na 18. dan velikega travna.

Predposvetovanje.

Pri predsedniku g. dr. Ipavicu se popoldne ob poln dveh prične posvetovanje o vprašanji: Kako društvom skupno postopati?

Navzočni so bili od domačega društva gg. dr. Ipavic, Fr. Praunseis, vitez Berks, V. Jarc; iz Gotovelj nad Žavcem zastopniki društva „Kmetovalec“ Anton Goršek, Mihael Steiner, Martin Antloga in Mihael Zagode, vsi mladi pa za napredek sadjarstva in sploh kmetijstva vneti posestniki ali sinovi posestniški; iz Laškega nadučitelj g. Karl Valentinič; iz Šmarja g. Stumberger.

O zadevi skupnega delovanja se je nasvetovalo: Sadjarska društva na Sp. Stajerji naj bi stopila v ožjo zvezo; vsako društvo naj bi po enega ali po številu udov tudi več zastopnikov izvolilo, ti pa med seboj predsednika, kateri bi se od slučaja do slučaja ali tudi redno vsako leto sošli in pretresavali skupne zadeve. N. pr. udeležbe na razstavah (letos v Zagrebu), o razprodaji izvožnega sadja, v katerem kraji, pri katerem društvu bi se dobilo toliko in toliko vagonov tega ali onega plemena itd. Takšna in enaka vprašanja dohajajo pogosto, a ker eden za drugega ne vemo, tudi poročati ne moremo; če posamezni posestniki svoje sadje prodajo, jih tu pogosto tuji predkupci, agenti ožulijo ali celo osleparijo.

Odkar je odešel g. Matijašič iz Maribora, nimamo nobenega potovalnega učitelja; društva naj bi se skupno potezala, da dobimo spet potovalnega učitelja večjega stroki in jeziku. Potovalnemu učitelju pa naj se odmeri takšna plača, da bode z veseljem opravljal svoj posel, ne pa, da bi se komaj vstopivši že zopet iz službe odpravljaj.

Na višje mesto naj bi se predlagalo, da se iz vsote onega prihranjenega denarja, kateri bi se bil moral dati potovalnemu učitelju, dajo sadjarskim društvom podpore, oziroma, da se iz vino- in sadjerejske šole v Mariboru dovolijo društvom podpore v mladem drevju, trsji itd.

Govorilo se je nadalje tudi, kako društvom in posameznikom braniti se skupnih sovraž-

nikov drevja n. pr. krvne uši, in drugih enacih škodljivcev.

Glavno zborovanje

vršilo se je v šolskem poslopji; udeležba je bila prav obilna, ne le iz domače in bližnjih far, temuč tudi od daleč so prišli zastopniki, celo iz daljnih Makol sta prišla g. Mahor in vrtnar ondošnjega sadjarskega društva, dalje iz Šmarja, Ponikve in od drugod.

Gosp. doktor Ipavic po običajnem pozdravu otvori zborovanje ter potem poroča o društvenem delovanju v preteklem letu. Iz tega poročila naj sledijo važnejše poteze.

Razdelilo se je 24.000 divjakov in primerno število cepičev najboljših plemen brezplačno, 900 požlahtnjenih drevesec se je oddalo po nizki ceni. Divjake in cepiče so dobile ljudske šole brezplačno: Zgornja Ponikva, Sv. Pavel v Sayinjski dolini, Vojnik, Lehno pri Breznu, Kalobje, Sv. Križ v Ščav. dolini, Moškanci, Sv. Jarnej, Sv. Duh, Kostivnica, Sv. Peter pri Laškem, Slivnica, Tinje, Dramlje, Spitalič, Sv. Florijan pri Rogatci, Novacerkev, Sladka gora, Sv. Martin pri Gornjem gradu, Cirkovce, Dobova, Sv. Vid, Sv. Križ blizu Ljutomera. Kar društvo obstoji, je blizu $\frac{1}{4}$ milijona divjakov in cepičev brezplačno razdelilo. Društvo se je vedno prizadevalo in se še prizadeva ljudstvo podučevati pri vsaki priložnosti.

Požlahtnjenih dreves je društvo od početka do zdaj oddalo okoli 10.000, večji del tega števila so dobile šole.

Račune sta pregledala g. Matija Kavčič, trgovec in Franc Črnovšek, pek in gostilničar ter vse v redu odobrila. Ravno tisti računi so se predložili vis. c. kr. ministerstvu za poljedelstvo, katero je račune pregledalo in odobrilo. Koncem leta 1890 bilo je društveni blagajnici prebitka 211 gld. 35 kr. Visokemu c. kr. ministerstvu, visokemu deželnemu zboru in slavnemu okrajnemu zastopu v Celji izreka društvo zahvalo za naklonjene mu podpore. Govornik konča svoje poročilo s trikratnim „živio“ na presvitlega cesarja Franc Jožefa, kot najvišjega postavodajalca, kar je iz stoterih grl krepko odmevalo.

Predsednik potem zbranim predstavi g. K. Valentiniča, ter ga prosi, da naj kaj poroča iz svojihkušenj v sadjarski stroki.

Ker odbor namerave ta govor posebej natisniti dati, ga tukaj izpustim. Predsednik g. dr. Ipavic se govorniku v imenu poslušalcev zahvali, in ker nasvetov ali predlogov nihče ni stajil, sklene zborovanje.

V. Jarc, tajnik.

Sejmovi. Dne 1. junija v Jurkloštru, v Mariboru, v Rušah, pri Novi cerkvi, na Tinskem, v Valci in v Cirkovcah. Dne 2. junija v Radgoni. Dne 3. junija pri sv. Lovrenci na

kor. žel., pri M. Magdaleni v Mariboru, v Središči, v Poličanah, v Reichenburgu. Dne 4. junija v Vuzenici. Dne 6. junija v Artičah in na Bregu v Ptuiju.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Vabilo.) Dne 7. junija t. l. napravi slovensko akademično društvo „Triglav“ iz Gradca izlet v Ljutomer in okolico. Da je ta vest vse tukajšnje slovenske rodoljube jako razveselila, ni treba povdarjati in pokazati moramo po mnogobrojni vdeležbi, da so nam „Triglavani“ dobro došli. Ljutomerska čitalnica vabi torej vse slovenske rodoljube iz okolice in iz okraja, da nji, kakor zdaj, vedno zvesti ostanejo in z mnogobrojnim prihodom pomagajo povekšati to slavnost. Kakor se čuje, to vabilo ne bode glas upijočega v puščavi; čuje se namreč, da vse, kar more z doma, pride tisti dan 7. junija v Ljutomer, da se vrlim „Triglayanom“, slovenskim visokošolcem v Gradci, pokaže, da so tu v Ljutomeru slovenska tla, na katerih biva pošteno in zavedno slovensko ljudstvo. Program slavnosti, katera se bode vršila v gostilni g. Vaupotiča, bode obsezel petje, tamburanje itd. Ljutomerski rodoljubi naročili so za ta dan krasen težkoslavljeni trak, bogato vezan z zlatom in svilu. Trak, ki bode v nedeljo zadnjega maja razstavljen na ogled v prodajalnici g. Seršena, se bode pripel Triglayanom na zastavo v spomin na Ljutomer.

Iz Brezna ob kor. žel. (Strog župan.) Obč. postava veleva, da mora ysak gospodar v teku osmih dni naznaniti obč. predstojniku posla, ki ga vzame v službo pa tudi, ako ga odpravi iz službe. To je sicer dobro, kajti tako najde gosposka lahko posla, če hoče za-nj znati. Iz lasti pri fantih je to celo potrebno, če so vpisani pri vojaki ali če še pridejo k novičenju. Naš župan Rihard Sons je mlad možic, toda na postave se razume, kajti lani je kaznoval veliko posestnikov naših zato, ker mu niso o pravem časa naznanili svojih poslov. Kar po 5 gld. kazni jim je naložil in tako je dobil kaci 180 gld. za — ubožno kaso. Ali bodo sedaj naši ubožci tega denarja veseli! Gotovo tudi koj po petakih jim ga bode sipal g. Rihard v njih malhe. Tó bode veselje! Ali tako je; gospodarji držijo kisle obraze, zato pa bode lice marsikaterega reveža veselo — in tudi krčmarja, ki toči žganje ali ka-li. To dela mlada kri pa nemčurski rog.

Iz Marenberškega okraja. (Pojasnilo.) V štev. 12. „Slov. gospodarja“ je poročevalec o volitvi v državni zbor v Slovenjgradu dvojce volilcev, Tomaža Helblna (ne Köbl) in Peruša iz občine Št. Primož nad Muto, po pomoti uvrstil v — črno knjigo. S tem pa se jima je kri-